

Anke en André Hofs

Het runnen van een camping en een pension gaat bij André en Anke Hofs samen met het houden van Belgisch witblauwen.

Bedrijfsactiviteiten:	camping/pension, vleesveehouderij, werkzaam bij ijzergieterij
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal dieren:	50
Aantal kalvingen:	20

André Hofs: 'Een keizersnede meemaken is voor gasten een bijzondere ervaring'

Vakantie tussen de witblauwen

Melkvee maakte op de Hofshoeve plaats voor Belgisch witblauwen. Met de juiste stierkeuze en een sobere voeding probeert André Hofs het aantal keizersnedes terug te dringen. 'Ik streef ernaar dat negentig procent op de natuurlijke manier kalft.'

tekst Inge van Drie

Een camping en een pension, een vee-stapel met van jong tot oud een kleine vijftig stuks Belgisch witblauwen en een volledige baan buitenshuis. André (43) en Anke (41) Hofs uit het Gelderse Halle halen hun inkomsten duidelijk uit meerdere bronnen. 'We moeten er wat voor doen om hier te kunnen blijven wonen', geeft André Hofs aan.

Tot 2001 was de Hofshoeve een melkveebedrijf, maar Hofs koos ervoor om het melkveebedrijf van zijn ouders, die ook nog op de Hofshoeve wonen, niet over te nemen. 'Voor melkvee moet je thuis blijven. Ik wilde graag blijven werken.' Hofs heeft een volledige baan buitenshuis bij een ijzergieterij. 'Techniek is mijn hobby.

Brutus (v. Istamboul) voor derde seizoen bij koeien

Al het landwerk doen we zelf en als we maar een piepje horen, liggen we al onder de tractor.' Toch wilde Hofs wel iets in de landbouw doen. 'Ik ben een koeienliefhebber. Daarom hebben we gekozen voor vleesvee. Dat is goed te combineren met een baan buitenshuis.'

Met de hand grootbrengen

Eerst had Hofs een aantal piemonteses en hij stak ook zijn licht op bij houders van charolais en limousins, maar uiteindelijk werden het Belgische witblauwen. Het karakter van de witblauwen was voor Hofs een van de redenen om voor dat ras te kiezen.

'Belgisch blauwen hebben een rustig karakter. Ze zijn loom en aanhankelijk en ik kan gewoon bij het kalf kijken als het net geboren is', vertelt Hofs, terwijl hij een van de koeien aanhaalt. 'Ik wil graag koeien die nieuwsgierig zijn, die bij je komen. De koeien even knuffelen, even over de kop krabben, dat doe ik graag.'

Hofs werkt er ook bewust aan om zijn koeien handtam te maken. De stierkalfjes mogen bij de moeder blijven, maar de vaarskalfjes haalt Hofs weg. 'Ik breng ze met de hand groot, zodat ze snel mak worden. Onze kinderen Lobke en Harmen gaan soms zelfs met de kalveren wandelen.'

Het rustige karakter van de koeien is ook een pre voor de gasten die vakantie vieren op de minicamping of in het pension, vindt Anke. 'Het zou gevaarlijk zijn om hier dieren met een wild karakter te hebben. Mensen staan vaak ver van de landbouw. Ze zijn in staat om zo bij een stier in de wei te stappen.'

Van koe een atleet maken

Het aantal overnachtingen in het pension ligt jaarlijks op ongeveer 1200, de camping met vijftien stapplaatsen is goed voor 1050 overnachtingen. De meeste mensen komen voor de rust en voor het platteland, vertelt Anke, die merkt dat de gasten vaak vol vragen zitten over de vleeskoeien. 'Bijvoorbeeld of een koe met horens een stier is.' Ook een keizersnede trekt flink wat publiek. 'Dat is voor veel gasten een bijzondere ervaring en de dierenartsen geven graag uitleg over hun werk.'

Veel keizersnedes vinden er overigens niet plaats in Halle. Van de laatste twintig kalvingen resulteerden er zes in een keizersnede. 'Ik wil een witblauwe zoals vroeger, die zelf kan kalven. Ik streef ernaar dat negentig procent van de koeien op een natuurlijke manier afkalft', geeft Hofs aan. Hij noemt voeding als een van de factoren die bijdraagt aan het terugdringen van het aantal keizersnedes. 'Geen mais voeren is heel belangrijk', stelt Hofs. 'Mais zorgt ervoor dat de koeien vervetten. Het vet zet zich aan in het geboortekanaal. Het kalf heeft daardoor minder ruimte. We moeten van de koe weer een atleet maken. Ik heb liever een paar spieren minder als de koeien maar natuurlijk kalven.' In het begin voerde Hofs wel mais. 'Maar het was moeilijk om een goede voersnelheid te halen en het leverde ook weer een extra onkostenpost op van de loonwerker.'

De zoogkoeien gaan in het voorjaar naar buiten als de draagkracht van de grond dat toelaat. 'Ook als er van de kuil nog drie kwart over is. Het scheelt me gewoon

werk als de koeien buiten lopen.' In de winter voert Hofs de koeien kuilgras. 'Het liefst met een beetje stengel erin voor een goede penswerking, het moet geen spinazie zijn', vindt Hofs, die vijftien hectare grasland heeft. 'Een koe heeft niet voor niets vier magen. Ik maai daarom nooit te vroeg.' Alleen de pinken krijgen krachtvoer, in de vorm van een simpele A-brok. 'In de vleesveehouderij moet je zuinig zijn om nog wat te kunnen verdienen.'

Natuurlijke kalving wagen

Stierkeuze is een ander element dat een rol speelt bij het afkalven. Hofs streeft naar koeien met voldoende hoogtemaat en een kruis met een vierkant. 'Er moet bij het kalven ruimte zijn om het kalf een kwartslag te draaien.' Dit jaar heeft Hofs alle pinken geïnsemineerd met Graphite. 'Dat is dé dekstier met lichte kalfjes. Ik ben benieuwd hoe dat afloopt.' Voor de koeien zet Hofs een natuurlijk dekkende stier in met de afstamming Istamboul x Radar van Terbeck. 'Brutus gaat in juli voor het derde seizoen bij de koeien. Hij

heeft een goede voorhand, een niet te zware achterhand en goed beenwerk.' Voor volgend jaar heeft Hofs een gespikkelde Felicienzoon op het oog. 'Ik wil graag een vlekje zien, dan kan ik de koeien goed herkennen.'

Bij een natuurlijke kalving heeft Hofs het liefst zo min mogelijk mensen erbij. 'Als het niet nodig is, blijf ik zelf ook uit de stal weg. De koe houdt het kalven vaak op als er mensen bij zijn. Met een camera in de stal volg ik het afkalfproces.' Te snel zijn is ook niet goed, stelt Hofs. 'Als de vruchtblaas er is wacht ik nog rustig twee uur.' Ook zijn dierenartsen vertrouwt Hofs zonder aarzelen. 'Als zij zeggen dat een koe op de natuurlijke manier kan kalven, dan kan het ook.' Veel vleesveehouders wagen een natuurlijke kalving niet, weet Hofs. 'Bij veel vleesveehouders krijgt de dierenarts niet eens de kans om het kalf op een natuurlijke manier geboren te laten worden. Dan staat de koe al klaar in de keizersnedebox als de dierenarts arriveert. Bij ons weet de dierenarts dat hij eerst moet voelen.' |

Rustige karakter van de witblauwen, zoals halfbloed Els (v. Percer), een pre voor de campinggasten die de Hofshoeve bezoeken

